

overmaade meget, thi jeg kan fuldt vel forestille mig den knusende Virkning, som et Foredrag af en Mand i det ærede Medlems Stilting og indeholdende, som det synes, Talangivelsler, der ikke let kunne antages at skulle kunne svækkes, har maattet gjøre paa ærede Medlemmer. Nu er det ganske vist, at jeg ikke havde ventet at høre dette Foredrag, og at jeg derfor heller ikke er forberedt paa at gjenbringe det; derfor vil maastee Et og Andet af, hvad hvad den ærede sidste Taler ansørte, og som jeg vilde være istand til at imødegaae, blive forbigaaet af mig i dette Dieblik; men jeg nærer dog det Haab, at jeg allerede strax skal være istand til i den Grad at imødegaae, hvad der er Hovedpunkterne, Hovedansørerne i Foredraget, at jeg ikke, trods det Knusende i Angrebet, mistvibler om at komme nogenlunde fri og frelst deraf. Det ærede Medlem har i Slutningen af sit Foredrag brugt et Ord, der, hvis det var correct, ganske vist vilde have en sælbende Virkning; det er Ordet „samme“. Han finder det Samme i Krigsministerens Forslag som i mit, og igjennem denne Overeensstemmelse kommer han til, at mit naturligvis maa være uholdbart; men for den, der vil værdige mit saakaldte Forslag tilstrækkelig Opmærksomhed, vil der vise sig en saadan Uovereensstemmelse mellem det og Ministerens, at det virkelig ikke gaar an at tænke sig Begrebet „samme“ anvendt paa dem. Jeg vil nu gaae over til enkelte Hovedpunkter, som jeg troer, at jeg seer mig istand til fuldstændigt at belyse. Den ærede sidste Taler sagde: Krigsministeren uddanner alt tjenstdygtigt Mandstab, og Mindretallet gjør det Samme, men Krigsministeren har kun 5,600 Mand i dette Mandstab, hvorimod Mindretallet vil have 7,200 Recrutter; Forskjellen er 1,600 Mand. Forholdet stiller sig dog i Virkeligheden aldeles forskjelligt efter Krigsministerens og efter Mindretallets Forslag. Hvis jeg ikke erindrer feil, er der allerede den Forskjellighed tilstede, at den ærede Krigsminister lægger Gjennemsnitsantallet af de tilbagelagte

10 Aar til Grund, medens jeg lægger Gjennemsnittet af de kommende 10 Aar til Grund med Tillæg af, hvad Folkeformereisen vil udgjøre i den Tid. Dertil kommer, at den Udbannelse af Alle, som Ministeren tænker sig, maa forstaaes med Modification, ibetmindste i Sammenligning med mit Forslag, idet jeg ved Alles Udbannelse tænker mig Udbannelsen til Stridsmænd, til, hvad de Militaire kalde, Combattanter, medens den ærede Minister, som den ærede sidste Taler ganske rigtigt bemærkede, tænker sig en ikke ganske ringe Afgang til Train osv.; jeg har udtrykkelig gjort gjældende, at ved Udskrivningen skulde medtages alt det Mandstab, der virkelig var og maatte erkjendes for at være vaabensført, uden Hensyn til de nu gjældende Regler, og navnlig uden Hensyn til det saakaldte Undermaal. Efter de Tabeller, som foreligge, synes Undermaalerne alene at kunne anslaaes til i Gjennemsnit omtrent 1,400 Mand aarlig, og efter den Tabel, der er udarbejdet i Commissionen, kan man være overbevist om, at Forlegenheden ikke vil være den, at man ikke faaer Recrutter nok, men meget snarere den, at man altfor hurtigt vil faae for mange, saaledes at det vil være besværligt at faae dem vaabensvæde. Man har i et offentligt Blad omtrent med de samme Ord gjort Forslaget den samme Udbredelse, og jeg skal med den ærede Formands Tilladelse oplæse nogle faa Linier af, hvad jeg dertil har svart under mit Navn, da der deri ansøres virkelige Tal. Jeg har sagt: „Indsenderens kjæft forudsatte „Feilregning“ fra min Side er en Feiltagelse fra hans Side. For **Tia**ret 1867—1876, for hvilket Fleertallets Forslag og mit Separatvotum er beregnet, kan, efter de hidtil gjældende Regler og gjorte Erfaringer, i Gjennemsnit (cfr. Bilag til Commissionsbetænkningen VI. Pag. 53) udskrives 8,675 Mand aarlig. Pægges hertil Vær og Bornholm med ca. 225 Mand, haves 8,900 Mand. Naar nu dertil føies af det hidtil forbigaaede, men efter mit Votum medtagende Undermaalsmandstab endog blot det lavt anslaaede Antal af